

РЕШЕНИЕ

№ 1044

гр. Бургас, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLIII СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20222120202168 по описа за 2022
година

Производството е образувано по жалбата на Г. Я. М., ЕГН: ***** с адрес: *****, против Наказателно постановление № 21 -0769-003778/25.10.2021г., издадено от *. *. *. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

С жалбата се моли за отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се излагат доводи в тази насока. В съдебно заседание жалбоподателят – редовно уведомен, се представлява от адв.С. И., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

За административнонаказващия орган, редовно призован, в съдебно заседание се явява юк. Ж., която моли за потвърждаване на НП и заявява, че поддържа изцяло становището си, депозирано по делото, в което се претендират разноски.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.03.2021г. в 18,31 часа в Община Бургас, на път първи клас № I-6, км.490+100 от ПВ Лукойл към КПП-1, Г. Я. М., ЕГН: *****, управлявала собствения си лек автомобил – „МЕРЦЕДЕС“ *****. Автомобилът се движел с наказуема скорост от 122км/ч. при ограничение на скоростта за движение в населено място, въведено с пътен знак В-26 до,

90 км/ч. Нарушението е установено и заснето с ATCC ARH CAM S1 с фабр. № 11743d1, снимка № 0116415, с отчетен толеранс на измерената скорост от -3%.

Собственикът на автомобила - Г. Я. М., ЕГН: *****, попълнила декларация по чл.188 ЗДвП от 10.05.2021г. /л.10 от делото/, в която посочила, че тя е управлявала автомобила на процесните на мястото и време.

За констатираното св. А. съставил срещу жалбоподателката АУАН с бл. № 346446, като квалифицирал нарушението като такова по чл.21, ал.2 ЗДвП. АУАН бил връчен на жалбоподателката, която го подписал и получил копие от него. Актосъставителят констатирал, че в случая е налице системност, тъй като в рамките на 1/една/ година жалбоподателката е наказвана с влезли в сила електронен фиш Серия К № 3534609/20.04.2020г., връчен на 27.04.2020г. (влязъл в сила на 12.05.2020г.) и електронен фиш Серия К № 3718525/21.06.2020г., връчен на 20.01.2021г., влязъл в сила на 04.02.2021г. за същото по вид нарушение

Въз основа на АУАН на 25.10.2021г. било издадено и процесното НП, като АНО възприел фактическата обстановка, описана в акта. Ето защо, и на основание чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 ЗДвП, наложил на жалбоподателката наказания „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

Техническото средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. № 11743d1, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано /видно от приложените Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 /л.28 от делото/ и Протокол за проверка №25-С-ИСИС/11.05.2020г. /л.29 от делото/.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. От обстоятелствената част на акта за нарушение, който като съставен по надлежния ред представлява годно доказателствено средство, съобразно чл.189, ал.2 от ЗДвП за констатациите в него, се установява гореописаната фактическа обстановка, в каквата насока са и показанията на актосъставителя, които са еднопосочни и безпротиворечиви и които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложените по преписката и в хода на съдебното следствие снимки (запис).

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН /доколкото липсват данни относно датата на връчване на процесното НП/,

подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество същата се явява **неоснователна** по следните съображения:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за това лице – *. *. – началник група Сектор „Пътна Полиция” към ОДМВР-гр.Бургас, а АУАН е съставен от компетентен орган. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл.34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Жалбоподателят е подписал и е получил акта.

Съдът счита, че както в АУАН, така и в НП са посочени всички необходими, законови реквизити. На първо място, точно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно: в Община Бургас, на път първи клас № I-6, км.490+100 от ПВ Лукойл към КПП-1. Така посоченото място е описано по начин, даващ възможност да се разбере, къде е извършено превишаването на скоростта от страна на жалбоподателката, поради което и възможността на същата да разбере обвинението не е била накърнена. В АУАН и НП е посочено също така, че в този участък важи ограничение на скоростта от 90 км/ч. за населено място, както и наказуемата скорост, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. По делото е приложена и снимка по чл.10, ал.3 от Наредбата.

Към датата на нарушението АТС е било преминало задължителната последваща техническа проверка съгласно Закона за измерванията и Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Следователно то е притежавало техническите характеристики и параметри, съгласно одобреното средство за измерване, регистрирано в държавния регистър на одобрените средства за измерване и е било в със.ие да изпълнява в пълен обем предназначението си.

От Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 /л.28 от делото/ се установява, че процесното техническо средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. № 11743d1 е одобрен тип средство за измерване, преминало проверка през месец май 2020г., във връзка с което е издаден протокол за проверка №25-С-ИСИС/11.05.2020г. /л.29 от делото/. За пълнота следва да се има предвид, че горното се явява и публичноизвестно обстоятелство, доколкото на страницата на БИМ се поддържа „Регистър на одобрените типове средства за измерване“. По делото са приложени като доказателства и протокол за използване на автоматизирано техническо средство и снимка на същото, от които е видно че в процесния пътен участък важи ограничение на скоростта от 90 км/ч. за населено място и в него на процесната дата и час е било позиционирано техническото средство – преносима система за контрол над скоростта ATCC ARH CAM S1 с фабр. № 11743d1.

Собственикът на МПС, с което е извършено нарушението, има възможност да предостави в съответната териториална структура на МВР, писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС. В противен случай той е лицето, което носи отговорност за извършеното нарушение. В

конкретния случай жалбоподателят - М., е подала такава декларация, в която е посочила, че именно тя е управлявала автомобила, поради което и правилно е била санкционирана с издаденото постановление.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат и към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл.21, ал.2 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва въведени пътни ограничения за скорост при управление на МПС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

Съгласно § 6, т. 62 от ДР на ЗДвП, системно е това нарушение, което е извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизането в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. В акта за установяване на административното нарушение и в НП са посочени два електронни фиша - електронен фиш Серия К № 3534609/20.04.2020г., връчен на 27.04.2020г., влязъл в сила на 12.05.2020г.) и електронен фиш Серия К № 3718525/21.06.2020г., връчен на 20.01.2021г., влязъл в сила на 04.02.2021г. За да е налице системно нарушение именно след тази дата - 28.03.2021г., другите две нарушения (или повече) трябва да са били извършени, в рамките на една година, т.е. до 28.03.2020г. В настоящия случай деянията по електронен фиш Серия К № 3534609/20.04.2020г. и електронен фиш Серия К № 3718525/21.06.2020г., както и деянието по настоящото дело са били извършени след дата - 28.03.2020г. и в посочения по - горе едногодишен срок, поради което и е налице квалификацията по чл.182, ал.5 от ЗДвП - системно нарушение.

БРС не споделя наведените от страна на жалбоподателя възражения, че електронните фишове, обосноваващи системността, не са влезли в сила. В тази връзка се посочва, че електронен фиш Серия К № 3534609/20.04.2020г. понастоящем е предмет на касационен контрол, като във тази връзка е постановено Решение №241/16.03.2022г., постановено по а.н.д. №4834/2021г. по описа на Районен съд – гр.Бургас., предмет на касационно обжалване по КАНД №918/2022г. на БАС. Видно от Решение №1170/24.10.2022г. по КАНД №918/2022г. на БАС /публикувано официално на сайта на БАС/ обаче касационният съд е обезсилил акта на БРС с аргумент именно просрочие на жалбата и наличие на влязъл в сила ЕФ, посочвайки, че **„жалбата е подадена една година и няколко месеца след изтичането на законния срок за обжалване, едва на 24.09.2021г.“** В тази връзка следва изрично да се подчертае, че упражняването на право на жалба от страна на жалбоподателката, при положение, че към настоящия момент тя не разполага с такава, няма как да обоснове отпадането на по – тежката квалификация касателно системността на допуснатото от нея нарушение.

Неоснователно се явява и следващото възражение на жалбоподателката – относно недоказаност на нарушението. В тази връзка от съдебният състав многократно бяха изисквани доказателства от АНО и бяха представени пет броя снимки с уникални номера на лек автомобил Мерцедес ***** от дата 28.03.2021г. и копие на раздел III „Отработване на

заснетите нарушения на скоростта“ от Организационно - технологични правила за работа със „Стационарно преносими уреди за контрол на скоростта“, разпоредени със заповед № 8121 з - 205/27.02.2018г. Видно от чл.15 на приложените правила данните от заснетите нарушения автоматично се визуализират в АИС „АНД“ и съдържат следните показатели: пореден номер, дата/час – ОДМВР, камера, БГ регистрация, рег. №:, ЕГН/ЛНЧ на собственика на МПС, статус, документ №: и 5 бр. снимки.

Единствено на една от цифровите снимки е предвидено обаче да се съдържат метаданните, характеризиращи нарушението (UPS координати, посока на движение „откъм“, дата и час на нарушението, установена скорост на движение на МПС с техническото средство и др.) и въведените от оператора в устройството и чрез работните станции за отдалечен достъп (РСОД) в АИС „Пътна полиция“ (ПП). подсистема АИС „Пътен контрол“ данни характеризиращи местонахождението (град. населено място. път. улица, административен адрес, ограниченията на скоростта въведени с пътни знаци, пътната маркировка и др.). Ето защо и възражението, че не на всички снимки е посочена скорост на движение на МПС-то се явява неоснователно.

С оглед на всичко гореизложено на жалбоподателя следва да се наложи наказание съгласно предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП, а именно глоба от 800 лв., който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпросът за намаляването му, както и „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

В конкретния случай не са налице основания за приложението на [чл.28 от ЗАНН](#). Маловажни са нарушенията, които разкриват по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичния случай и се отличават помежду си по „наличието на очевидност, несъмненост на маловажността на извършеното нарушение“. Процесното деяние не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на [чл.28 от ЗАНН](#) би било незаконосъобразно. При извършване преценка в тази връзка БРС взе предвид, че жалбоподателката е била наказвана за допуснати нарушения на ЗДвП многократно /с 3 НП и 24 електронни фиша/, като голяма част от тях касаят именно неспазване скоростта на движение при управление на МПС.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на [чл.63, ал.3 ЗАНН](#) (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към [чл.143 АПК](#), който пък от своя страна препраща към [чл.77](#) и [чл.81 ГПК](#), регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, АНО е направил искане за присъждане на такива /в становището си по делото, което заявява, че поддържа/. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН, съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, който препраща към Наредба за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО следва да се

определи възнаграждение в размер на 80лв.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0769-003778/25.10.2021г., издадено от *. *. *. – началник група към ОДМВР Бургас, с-р Пътна полиция, с което на жалбоподателя - Г. Я. М., ЕГН: *****, с адрес: *****, за нарушение по чл.21 ал.2 от ЗДвП, на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.5 вр. ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание – „глоба” в размер на 800 лева и „лишаване от право да се управлява МПС” за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Г. Я. М., ЕГН: *****, с адрес: *****, да заплати на ОД МВР гр.Бургас, сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща сторени в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____